

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI KADENCJA**

Warszawa, dnia 28 sierpnia 2007 r.

Druk nr 505

**Pan
Bogdan BORUSEWICZ
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 84 ust. 1 Regulaminu Senatu my, niżej podpisani senatorowie,
wnosimy projekt uchwały

**w sprawie uznania św. o. Rafała Józefa Kalinowskiego za wzór
patrioty, oficera, inżyniera, wychowawcy i kapłana – zakonnika.**

Do reprezentowania nas w dalszych pracach nad tym projektem uchwały upoważniamy
senatora Adama Bieleę.

(-) Piotr Łukasz J. Andrzejewski
(-) Adam Biela
(-) Janusz Gałkowski
(-) Mieczysław Maziarz

(-) Waldemar Kraska
(-) Józef Łyczak
(-) Paweł Michalak
(-) Mieczysław Szyszka

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia .....

**w sprawie uznania św. o. Rafała Józefa Kalinowskiego za wzór patrioty, oficera,
inżyniera, wychowawcy i kapłana-zakonnika**

Pragnąc uhonorować św. Rafała Kalinowskiego OCD w stulecie jego śmierci za niezwykle zaangażowanie w losy Ojczyzny, zwłaszcza w zmagania o niepodległość podczas powstania styczniowego z 1863 roku na terenie Litwy, oraz jego chryzmat „inżynierii ducha”, któremu dał wyraz wytyczając nie tylko drogi i mosty, ale szukając jedności społeczeństwa i Kościoła, wpisując się w wielką emigrację Zachodu i Golgotę Wschodu, następnie za jego twórczą obecność w budowaniu fundamentów narodu w oparciu o moralną przemianę, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, uznaje go za godny wzór Polaka bez reszty oddanego sprawom Ojczyzny, oraz szukającego jedności.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej pragnie zwrócić uwagę na jego moralną postawę, zdolność do wierności wartościom w każdych warunkach, oraz oddanie na rzecz Ojczyzny, która według słów samego Kalinowskiego „nie krwi, ale potu potrzebuje”.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się z apelem do wszystkich środowisk, zwłaszcza związanych z zachowaniem kultury narodowej, kręgów wojskowych, oraz wychowawczo-oświatowych, o życzliwe upowszechnianie i popularyzowanie postaci Ojca Rafała Kalinowskiego, uznanego patrona Sybiraków, wojskowych, szkół i stowarzyszeń, którego tak cenił sobie nasz wspaniały rodak, Ojciec Święty, Jan Paweł II.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”

UZASADNIENIE

Dnia 15 listopada bieżącego roku mija setna rocznica śmierci św. Rafała Józefa Kalinowskiego, z Zakonu Karmelitów Bosych, o którym napisał kard. Karol Wojtyła w Liście postulacyjnym (1964):

„Sługa Boży mógłby bowiem być patronem ludzi z wszystkich warstw: dla młodych stanowiłby przykład życia chrześcijańskiego w codziennym trudzie; dla wojskowych - przykład mocy i odwagi wojskowej połączonej z cnotami chrześcijańskimi; dla kapłanów - przykład modlitwy i umartwienia, ożywionych zapałem apostołskim; dla wychowawców - przykład rozwagi i miłosierdzia wobec ubogiej młodzieży; dla wszystkich bez różnicy - wspaniały przykład żarliwej miłości Boga cudownie związanej z miłością ziemskiej ojczyzny”.

Józef Kalinowski urodził się 1 września 1835 roku w Wilnie. Ojciec jego Andrzej (1805-1878), absolwent Uniwersytetu Wileńskiego, przez całe życie zajmował się kształceniem i wychowaniem młodzieży. Matka, Józefa z Połońskich, zmarła kilka dni po urodzeniu drugiego syna, który na chrzcie otrzymał imię Józef.

Inżynier

W roku 1843 Józef rozpoczął naukę w Instytucie Szlacheckim. Wychowanie narodowe i patriotyczne zapewniała rodzina, a tradycje patriotyczne podtrzymywali nauczyciele, byli wychowankowie Uniwersytetu Wileńskiego. Kalinowski ukończył naukę w Instytucie maturą w roku 1850, odznaczony złotym medalem. „Rodowód wileński” pozwala na dostrzeżenie spraw obojga narodów, co później będzie owocowało walką o niezależność od zewnętrznych wpływów kulturowych rosyjskiego zaborcy.

Następnie podejmuje studia w Instytucie Agronomicznym w Hory-Horkach, zdominowanym przez Niemców z Uniwersytetu Dorpackiego. Po dwóch latach przenosi się do Mikołajewskiej Akademii Inżynierskiej w Petersburgu, wstępując równocześnie do wojska rosyjskiego. Józef znakomicie orientował się we współczesnym życiu literackim i kulturalnym. Czytał prasę polską, francuską, angielską i rosyjską.

Po studiach, jako oficer, zaangażował się do pracy przy budowie linii kolejowej Odessa-Kijów-Kursk, podczas której zlecono mu wytyczenie trasy na odcinku Kursk-Konotop. Budowanie tras komunikacyjnych, dróg i mostów, na ziemiach ukraińskich może być metaforą budowania komunikacji międzyludzkiej, zwłaszcza pomostów międzykulturowych i międzyludzkich, swoistej „inżynierii ducha”.

Powstaniec

W maju 1863 roku uzyskuje zwolnienie z armii carskiej i udaje się do Warszawy, gdzie orientuje się o przebiegu powstania styczniowego. Po wpływie namów naczelnika Wydziału Wojny Rządu Narodowego, Józefa Gałęzowskiego, Kalinowski zgadza się objąć stanowisko naczelnika Wydziału Wojny w Wydziale Wykonawczym Litwy, które pełnił do grudnia tego roku. Aresztowany z 24 na 25 marca 1864 roku w Wilnie, zostaje umieszczony w klasztorze poddominikańskim.

Na tym etapie ujawniają się dwie istotne cechy Kalinowskiego: heroiczna obrona wartości narodowych, aż po angażowanie się w sprawy trudne do ocalenia, jak upadające powstanie narodowe, oraz podejmowanie odpowiedzialności moralnej i patriotycznej, bazującej na koncepcji ofiary: skazując się na zupełne wydziedziczenie, w duchowym wymiarze gromadzić swoisty „kapitał” dla przyszłej wolności.

Zesłaniec

W wyniku śledztwa Kalinowski zostaje - zgodnie z wojskowym kodeksem karnym - zaliczony do pierwszej kategorii przestępców i skazany na śmierć. Dzięki zabiegom rodziny, prawdopodobnie przy poparciu generała Wiatkina, Tymczasowy Audytoriat Polowy przeklasyfikował winę Kalinowskiego zaliczając go do II kategorii przestępców oraz zamieniając karę śmierci na dziesięć lat katorgi w twierdzach Sybiru.

Dnia 15 kwietnia 1865 roku przybywa do Usola koło Irkucka, gdzie razem z innymi zesłańcami zamieszkał w koszarach na wyspie oblanej wodami Angary, zobowiązany do pracy w warzelniach soli.

Nowy manifest amnestyjny z 25 maja 1868 roku uwolnił Kalinowskiego z ciężkich robót, zamieniając je na osiedlenie się w guberni irkuckiej, którą ostatecznie opuszcza dnia 24 lipca 1872 roku udając się do Permu, a następnie do Smoleńska, gdzie 2 lutego 1874 roku otrzymał pismo pozwalające na powrót do byłego Królestwa Polskiego.

Ten okres, rozumiany jako śmierć cywilna, ujawnia wielki hart ducha Kalinowskiego. Przejawia postawę szlachetną i pełną wsparcia wobec biedy rodaków, a z wyziębionych przestrzeni Syberii tworzy przestrzeń miłości, zwyciężając w ten sposób nienawiść i uprzedzenie. Należał do pokolenia, które w szczególny sposób pozbawiano nadziei: rozbiory, upadłe powstania narodowe, wyroki śmierci i dla wielu tysięcy – koszmar zesłania. W bezkresnej przestrzeni utraconej nadziei pomagał odbudowywać zagrożoną godność człowieka. Z ust wielu świadków czasu wygnania, pada świadectwo o jego kojącej obecności. Rozniecał, jak sam pisał, ogień miłości do człowieka, bo było to ogniwo łączące z życiem (list do Wiktorostwa, 1861). Wspierał nie tylko zesłańców, ale i ludność tubylczą.

Wychowawca

Wracając do kraju jako bohater narodowy, pod koniec września 1874 roku Kalinowski przyjmuje ofertę Czartoryskich i udaje się do Sieniawy k. Jarosławia, by zająć się wychowaniem Augusta Czartoryskiego, syna Władysława, przywódcy emigracji polskiej w Paryżu. Przez trzy lata towarzyszy młodemu księciu w podróżach po Europie (Kraków, Wiedeń, Strasburg, Paryż i inne miejscowości) zastępując mu ojca, matkę, towarzyszy, oraz pośród innych profesorów, prowadzi dla niego prywatne wykłady z fizyki i matematyki.

W tym okresie ujawniają się jego zdolności pedagogiczne. Kalinowski potrafi mieć wpływ nie tylko na najwyższe sfery i grupy społeczne, ale formować je w szerokim spektrum wartości. Wystarczy nadmienić, że Augustyn Czartoryski jest dziś błogosławionym Kościoła katolickiego.

Zakonnik

Dnia 5 lipca 1877 roku w Havrze, Kalinowki pożegnał się ze swoim wychowankiem, następnie z jego ojcem w Paryżu i udał się do Linzu w Austrii, gdzie znajdowała się siedziba prowincjała austriackich karmelitów bosych. W listopadzie rozpoczął nowicjat przyjmując imię Rafała od św. Józefa. Dnia 27 listopada 1881 roku złożył uroczyste śluby zakonne, a 15 stycznia 1882 roku, otrzymał z rąk bpa Albina Dunajewskiego, święcenia kapłańskie. Dokonał odnowy prowincji karmelitów bosych, współpracując z Austriakami, Hiszpanami, Francuzami i Belgami. Założył niższe seminarium duchowne w Wadowicach.

Jako kapłan postawił na odnowę duchową narodu, lecz nie przez spektakularne środki duszpasterskie, ale poprzez konfesjonał i dyskretne prowadzenie osób. Może być symbolem odnawiania człowieka widzianego nie przez rozmach instytucji, lecz przez odnowione spotkanie pomiędzy osobami.

Eksponując religijny wymiar osoby Kalinowskiego prymas Polski, kard. Józef Glemp powiedział (1991): „To nieważne, że był inżynierem, że był żołnierzem, że pracował w warzelnicy soli z nogami skutymi łańcuchem, ale ważne jest to, że jako inżynier, jako żołnierz, jako więzień, potem jako człowiek wolny powiększał swą wiarę, pałał coraz większą miłością, potrafił zachować szacunek dla człowieka i jego godności tam, gdzie obowiązywała pogarda”.

Kalendarium życia św. Rafała Józefa Kalinowskiego

- 1835** - 1 września, w Wilnie rodzi się Józef w inteligenckiej i szlacheckiej rodzinie Andrzeja i Józefy z Płońskich, która umiera niedługo po urodzeniu. Duży wpływ na jego życie wywarła następna żona Andrzeja – Zofia z Puttkamerów, osoba o głębokim życiu religijnym i wielkiej wrażliwości na potrzeby innych.
- 1843-1850** – uczęszcza do Instytutu Szlacheckiego w Wilnie. Szkołę ukończył wyróżniony złotym medalem.
- 1853-1855** – studia rolnicze w Szkole Agronomicznej w Hory-Horkach (woj. mohylewskie).
- 1855-1857** – studia w Wojskowej Akademii Inżynierskiej w Petersburgu, uzyskuje tytuł inżyniera i stopień porucznika.
- 1857** – zatrudniony jako adiunkt matematyki w tejże Akademii.
- 1859** – podejmuje pracę przy budowie linii kolejowej Odessa-Kijów-Kursk, podczas której zlecono mu wytyczenie trasy na odcinku Kursk-Konotop.
- 1860** – listopad, przeniesiony do Brześcia nad Bugiem, gdzie jako kapitan sztabu pracował przy rozbudowie twierdzy. Tam troszczy się o młodzież i więźniów.
- 1863** – maj, otrzymuje zwolnienie z armii rosyjskiej.
- 1863** – czerwiec, przystępuje do powstania styczniowego jako naczelnik Wydziału Wojny na Litwie.
- 1864** – z 24 na 25 marca 1864 roku w Wilnie, aresztowany przez władze rosyjskie.
- 1864** – 2 czerwca, osądzony i skazany na śmierć. Po interwencjach przyjaciół zamieniono wyrok na 10 lat katorgi.
- 1864** – 11 lipca, zesłany na Sybir.
- 1865** – 15 kwietnia, przybywa do Usola koło Irkucka, gdzie spędza trzy lata.
- 1868** – 25 maja, przeniesiony do Irkucka na podstawie ukazu carskiego.
- 1872** – sierpień, osiedla się w Permie.
- 1874** – 2 lutego, w Smoleńsku uzyskuje zwolnienie z zesłania i zezwolenie na powrót do byłego Królestwa Polskiego.
- 1874** – wrzesień, powraca do Warszawy.
- 1874-1877** - wychowawca księcia Augustyna Czartoryskiego.
- 1877** – 15 lipca, wstępuje do Zakonu Karmelitów Bosych w Grazu (Austria), przyjmując imię Rafał od św. Józefa.
- 1878** – 26 listopada, został przeniesiony z Grazu do Győr (Raab) na Węgrzech, na studia filozofii.
- 1881** – 27 listopada, składa uroczyste śluby zakonne.
- 1882** – 15 stycznia, otrzymuje święcenia kapłańskie w Czernej k/Krakowa z rąk A. Dunajewskiego.
- 1885** – **1891** - zostaje przeorem w Czernej i definitorem prowincjonalnym.
- 1892** – organizuje w Wadowicach niższe seminarium duchowne i buduje tam klasztor.
- 1894** – wybrano go po raz trzeci przeorem w Czernej.
- 1897** – **1907** przeor w Wadowicach.
- 1907** – 15 listopada, umiera w Wadowicach w opinii świętości. Pochowany został na cmentarzu zakonnym w Czernej.
- 1934** – **1938** – przeprowadzono procesy diecezjalne.
- 1953** – **1956** – przeprowadzono proces apostołski.
- 1983** – 22 czerwca, beatyfikacja w Krakowie przez Jana Pawła II.
- 1991** – 17 listopada, kanonizacja w Rzymie.

Ważniejsze książki o św. Rafale Kalinowskim

Teksty św. Rafała:

Wspomnienia (1835-1877), opr. R. Bender, KUL Lublin 1965.

Kartki z księgi mojego życia. Św. Rafał Kalinowski, oprac. Cz. Gil, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2007.

Świętymi bądźcie. Konferencje i teksty ascetyczne, opr. Cz. Gil OCD, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 1987.

Listy, I/I, Lublin, KUL, 1978.

Listy, I/II, Lublin, KUL, 1978.

Listy, t. II/I, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 1985.

Listy, t. II/II, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 1986.

Myśli i słowa. Św. Rafał Kalinowski, opr. J. E. Bielecki OCD, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2001.

Biografie:

J. B. BOUCHAUD OCD, *Miłość za miłość*, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2006.

R. BENDER, *Powstaniec- zakonnik: błogostawiony o. Rafał Kalinowski*, Warszawa Pax, 1984.

S. ADAMCZYK OCD, *Niespokojne serce*, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2006.

I. J. ADAMSKA OCD, *Biorę życie takim, jakim ono jest rzecz o św. Rafale Kalinowskim*, Wydaw. Karmelitów Bosych, Kraków 2003.

J. STABIŃSKA OSB AP, *W nawróceniu i w ciszy. Święty Rafał Kalinowski*, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków

B. J. KUCHARSKI OCD, *Wędrówka do źródeł nadziei*, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2007.

T. FRĄCZEK OCD, *Jestem własnością innych: święty Rafał Kalinowski*, Flos Carmeli, [Poznań] 2004.

Sz. PRAŚKIEWICZ OCD, *W cieniu Ostrej Bramy: życie świętego Rafała Kalinowskiego*, San Set Lemrac, Przemyśl 2001.

S. UCHACZ, *Św. Rafał Kalinowski*, Instytut Teologiczny Księży Misjonarzy, Kraków 1992.

Duchowość o. Rafała:

Powołani do świętości. IV Karmelitański Tydzień Duchowości ze św. Rafałem Kalinowskim 7-10 maja 2001, Wydawnictwo Karmelitów Bosych, Kraków 2002.

Sz. PRAŚKIEWICZ OCD, *Z Maryją zawsze i we wszystkim: duchowość maryjna św. Rafała Kalinowskiego*, Alleluja, Kraków 2007.

Sz. PRAŚKIEWICZ OCD, *Wierzyć i uczyć życiem : teologia św. Rafała Kalinowskiego*, Alleluja, Kraków 2007.

J. DĄBROWSKI, *Życie zakonne i kapłaństwo w pismach św. Rafała Kalinowskiego*, Kuria Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych, Kraków 2001.

Duchowość polska: kultura duchowo-religijna XIX i XX wieku, red. S. Urbański, Wydaw. Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Warszawa 2002.

J. DĄBROWSKI, *Bibliografia dotycząca św. Rafała Kalinowskiego za lata 1994-2004*, Kuria Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych, Kraków 2005.

Nowenna do św. Rafała Kalinowskiego Wydaw. Karmelitów Bosych, Kraków 1996.

Postać o. Rafała w życiu publicznym

Szkoły:

- Szkoła Podstawowa nr 4 im. św. Rafała Kalinowskiego w Zawoi-Przysłopiu
- Zespół Szkół Telekomunikacyjnych nr 1 w Krakowie
- Polska Szkoła im. św. Rafała Kalinowskiego w Munster (USA),
- Szkoła Średnia im. św. Rafała Kalinowskiego w Niemieżu (Litwa)
- Oratorium Salezjańskie św. Rafała Kalinowskiego w Sosnowcu

Organizacje i stowarzyszenia:

- Gwardia św. Rafała Kalinowskiego w parafii pod jego wezwaniem w Dąbrowie Górniczej
- Stowarzyszenie Młodzieżowe „Alternatywa” im. św. Rafała Kalinowskiego w Jaworznie
- Stowarzyszenie Charytatywne im. św. Rafała Kalinowskiego w Krakowie
- Asysta Parafialna św. Rafała Kalinowskiego przy parafii Opieki św. Józefa w Łodzi
- Bractwo Szkaplerzne pw. św. Rafała Kalinowskiego w Zambrowie
- Bractwo Szkaplerzne pw. Matki Bożej Szkaplerznej i św. Rafała Kalinowskiego w Zawierciu
- Katolickie Stowarzyszenie Kolejarzy Polskich (Zarząd Główny w Lublinie), którego patronem jest św. Rafał Kalinowski i św. Katarzyna Aleksandryjska
- Związek Sybiraków, którego patronem jest św. Rafał Kalinowski

Parafie:

- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Dąbrowie Górniczej-Gołonogu
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Wilkasach (k. Giżycka)
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Łodzi-Wiskitnie
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Sosnowcu
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Dziebałtowie Nowym (diecezja radomska)
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Ełku
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Radomiu-Ustroniu
- Parafia św. Rafała w Mrągowie
- Parafia św. Rafała w Gdańsku-Złotej Karczmi
- Parafia św. Rafała w Częstochowie
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Nowogardzie
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Elblągu
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Pile
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Warszawie-Rembertowie
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Szczepańcowej (k. Krosna)
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego Kraków Kliny-Zacisze
- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Białymstoku
- Parafia św. Alberta Chmielowskiego i św. Rafała Kalinowskiego w Warszawie (Żoliborz)

Św. Rafał Kalinowski jest także patronem Krakowskiej Prowincji Zgromadzenia Sióstr Karmelitanek Dzieciątka Jezus z siedzibą Domu Prowincjalnego w Szczyglicach k. Krakowa, oraz współpatronem (wraz ze św. Józefem), klasztoru Karmelitów Bosych w Krakowie-Prądniku Białym, w którym mieści się Kuria Prowincjalna Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych.

Kościół i kaplice:

- kaplica Ośrodka Duszpasterskiego dla 20. Bartoszyckiej Brygady Zmechanizowanej w Bartoszycach
- kaplica przy parafii Opatrzności Bożej w Bielsku-Białej
- kaplica w Ośrodku Rekolekcyjnym Karmelitów Bosych w Chrzanowie-Groblach
- kaplica w szpitalu rejonowym w Chmielniku (k. Kielc)
- w Ełku (os. Jeziorna)
- kaplica w szpitalu wojskowym w Gliwicach
- kościół filialny w Gnojnie (diecezja płocka)
- kościół filialny w Jankowie (diecezja kosiński-kołobrzeska)
- kaplica filialna w Jaszczurowej (archidiecezja krakowska)
- w Kluszkowcach (k. Szczawnicy)
- kaplica w Domu Pomocy Rodzinie przy klasztorze Karmelitów Bosych w Łodzi
- kościół filialny w Nadkoszarach (k. Ostrowca Świętokrzyskiego)
- kaplica w 111. Szpitalu Wojskowym w Poznaniu
- „samotnia” św. Rafała Kalinowskiego w podziemiach kościoła Karmelitów Bosych w Poznaniu
- kaplica w kościele św. Teresy od Jezusa w Przemyślu
- izba modlitwy w Batalionie Czołgów 21. Brygady Strzelców w Przemyślu
- kościół filialny w Rajskim (k. Wołkowyi)
- kaplica filialna w Rudnie (k. Tenczynka, archidiecezja krakowska)
- kaplica w areszcie śledczym w Starogardzie Gdańskim
- kaplica filialna w Śmiglinie (diecezja tarnowska)
- kościół filialny w Wakijowie (diecezja zamojsko-lubaczowska)
- kaplica w Centralnym Szpitalu Klinicznym Wojskowej Akademii Medycznej w Warszawie
- kaplica w Wojskowej Akademii Medycznej w Warszawie
- kaplica filialna we Włoszczowicach (k. Kielc)

Inne:

- Dom Pomocy Społecznej „Dom Kombatanta” im. św. Rafała Kalinowskiego w Lublińcu
- Dom Pomocy Społecznej im. Św. Ojca Rafała Kalinowskiego w Wadowicach
- ulice św. Rafała Kalinowskiego w następujących miastach: Krakowie, Ełku, Kielcach, Łodzi, Ostrołęce, Pile, Żarach, a nawet na Kurytybie w Brazylii
- aleja św. Rafała Kalinowskiego przy klasztorze karmelitańskim w Czernej
- Wojewódzki Specjalistyczny Zakład Opieki Zdrowotnej Gruźlicy i Chorób Płuc w Kielcach-Czerwonej Górze (gdzie znajduje się ponadto kaplica pw. św. Rafała Kalinowskiego)

Parafie i klasztory za granicą:

- Parafia św. Rafała Kalinowskiego w Usolu nad Angarą na Syberii (Rosja)
- Parafia Matki Bożej Szkaplerznej i św. Rafała Kalinowskiego w Charkowie (Ukraina)
- klasztor Karmelitów Bosych w Monachium-Neuperlach (Niemcy)
- w najbliższym czasie powstanie ponadto parafia św. Rafała Kalinowskiego w miejscowości Nemezis (Niemiecy) k. Wilna (Litwa)

Relikwiarze, obrazy, rzeźby i inne przedmioty kultu:

- sarkofag św. Rafała Kalinowskiego pod mensą ołtarzową w kaplicy pod jego wezwaniem w Sanktuarium Matki Bożej Szkaplerznej i św. Rafała Kalinowskiego w Czernej (k. Krakowa)
- w tymże Sanktuarium znajduje się wiele pamiątek po św. Rafale Kalinowskim, zgromadzonych w jego muzeum
- relikwiarz św. Rafała Kalinowskiego w kościele pw. św. Józefa w Wadowicach oraz obraz w ołtarzu, przedstawiający św. Rafała w geście błogosławieństwa przy konfesjonale
- w klasztorze Karmelitów Bosych w Wadowicach została zachowana cela zakonna św. Rafała Kalinowskiego wraz z licznymi pamiątkami po nim
- seria obrazów św. Rafała Kalinowskiego autorstwa s. Marceliny Jachimczak KDzJ w klasztorze Karmelitów Bosych w Wadowicach
- popiersie św. Rafała Kalinowskiego autorstwa Zofii Trzcíńskiej-Kamińskiej w klasztorze Karmelitów Bosych w Wadowicach
- relikwiarz z kością św. Rafała Kalinowskiego ofiarowany przez delegację Kurii Generalnej zakonu Karmelitów Bosych Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II (1983 r.), znajdujący się obecnie w kaplicy relikwii obok zakrystii Bazyliki św. Piotra na Watykanie
- relikwiarz w kruchości kościoła Karmelitów Bosych w Krakowie
- relikwie kości św. Rafała Kalinowskiego w ołtarzu katedry w Nowosybirsku
- relikwie kości św. Rafała Kalinowskiego w katedrze w Irkucku
- relikwie kości św. Rafała Kalinowskiego w Tomsku
- relikwie św. Rafała Kalinowskiego w kościele pw. Ducha Świętego w Wilnie
- relikwie z kości św. Rafała Kalinowskiego znajdują się prawie we wszystkich kościołach karmelitów bosych i klasztorach karmelitanek bosych
- relikwie św. Rafała Kalinowskiego znajdują się w wielu polskich kościołach i kaplicach, z których można wymienić kilka najważniejszych: Będzin-Syberka (diec. sosnowiecka, gdzie znajduje się Sanktuarium Polskiej Golgoty Wschodu; Sanktuarium Matki Bożej Ostrobramskiej w Skarżysku (diec. radomska); kościół Matki Bożej Bolesnej w Chociwelu (diec. szczecińsko-kamieńska); kościół św. Jana Chrzyciela w Stargardzie Szczecińskim
- w najbliższym czasie w kościele pw. Ducha Świętego w Kielcach zostanie urządzona kaplica pw. Jana Pawła II i naszych Rodaków, których wyniósł on na ołtarze, która będzie posiadała także relikwie św. Rafała Kalinowskiego
- obraz beatyfikacyjny odsłonięty podczas liturgii na Błoniach krakowskich 22 czerwca 1983 r., autorstwa Jerzego Kumali, znajdujący się obecnie w kościele pw. św. Rafała Kalinowskiego w Kluszkowcach na Podhalu
- obraz kanonizacyjny, autorstwa Danuty Waberskiej, w dniu kanonizacji 17 listopada 1991 r. znajdujący się obecnie w głównym ołtarzu kaplicy we Włoszczowicach k. Kielc
- w Kurii Generalnej zakonu Karmelitów Bosych znajduje się obraz namalowany z okazji beatyfikacji przez Antoniego Missori
- św. Rafał Kalinowski znajduje się na obrazie autorstwa Alfreda Romagnoli przedstawiającym świętych Karmelu w atrium Papieskiego Instytutu Duchowości i Papieskiego Wydziału Teologicznego „Teresianum” w Rzymie
- Apoteoza świętych Karmelu, wraz ze św. Rafałem Kalinowskim, namalowana przez br. Serafino Melchiorre, znajdująca się w zakrystii bazyliki pw. św. Teresy od Jezusa w Rzymie
- Obraz św. Rafała Kalinowskiego Patrona Ekumenizmu w klasztorze Karmelitanek Bosych „Tre Madonnę” w Rzymie
- obraz św. Rafała Kalinowskiego w klasztorze Karmelitów Bosych w Neapolu, autorstwa o. Yincenzo Caiffa

- obraz św. Rafała Kalinowskiego z Madonną Ostrobramską w tle, wykonany na Malcie i czczony w kościele Karmelitów Bosych w Ta'Xbiex
- obraz w klasztorze Karmelitanek Bosych w Cebu na Filipinach
- obraz autorstwa s. Michaeli Korneckiej w bibliotece ośrodka rekolekcyjnego „Avila Center” w Dublinie, która jest pod wezwaniem św. Rafała Kalinowskiego
- w klasztorze Karmelitów Bosych w Krakowie znajdują się liczne obrazy przedstawiające sceny z życia św. Rafała, m. in. autorstwa Krystyny Gaber
- obraz św. Rafała Kalinowskiego w skarbcu kaplicy w Ostrej Bramie w Wilnie
- obraz Matki Bożej Ostrobramskiej w otoczeniu św. Rafała Kalinowskiego i św. Faustyny Kowalskiej autorstwa Anny Krepsztul w klasztorze Sióstr Benedyktynek w Wilnie
- w Polsce w bardzo wielu kościołach i kaplicach znajdują się rozmaite wizerunki św. Rafała Kalinowskiego, np.: w Białce Tatrzańskiej (archidiecezja krakowska), w Brzozowicach-Kamieniu (archidiecezja katowicka) w kościele pw. św. Piotra i Pawła, w Czeladzi (diecezja sosnowiecka) w kościele pw. św. Stanisława
- postać św. Rafała Kalinowskiego, wśród innych świętych polskich, znajduje się na obrazie XII stacji „Golgoty Jasnogórskiej” pędzla Jerzego Dudy-Gracza w Częstochowie na Jasnej Górze, oraz na ryngrafie E. Wrońskiego, przedstawiającym Matkę Bożą Częstochowską w otoczeniu świętych polskich, a także na ikonie w absydzie kościoła seminaryjnego Częstochowskiego Wyższego Seminarium Duchownego (mal. Krzysztof Toczyński)
- różnego rodzaju wizerunki w kościołach w miejscowościach: Kwaczała (archidiecezja krakowska), Legnica, Leśna (diecezja bielsko-żywiecka), Licheń, Milówka (diecezja bielsko-żywiecka), Nowa Góra (archidiecezja krakowska), Roczyce (diecezja bielsko-żywiecka), Tarnów (kościół pw. św. Kazimierza), Trzebiatów (diecezja koszalińsko-kołobrzaska), Wadowice (bazylika Ofiarowania Najświętszej Maryi Panny), Wolbrom (diecezja sosnowiecka), Zawada (diecezja tarnowska), Zubrzyca Dolna (archidiecezja krakowska).
- posąg z brązu odlany przez artystę Mario Rudelli w bazylice „Corpus Christi” w Mediolanie
- ceramika z klasztoru „Desierto de Las Palmas” w Hiszpanii
- rzeźba w ogrodzie klasztoru Karmelitów Bosych w Grazu (Austria)
- kilka pomników autorstwa br. Kazimierza Szczeciny, karmelity bosego, znajduje się w Czernej, Wadowicach, Poznaniu i Łodzi
- płaskorzeźba w Sanktuarium Golgoty Wschodu
- płaskorzeźba na bramie wejściowej do skarbcza na Jasnej Górze
- figura przed klasztorem Karmelitów Bosych oraz płaskorzeźba w kaplicy zakonnej tegoż klasztoru w Krakowie-Prądniku Białym
- rzeźba „Ukrzyżowanie” na zewnątrz absydy kościoła Mariackiego w Krakowie (św. Rafał pośród innych świętych polskich)
- statuetka autorstwa Bronisława Chromego dla Zespołu Szkół Telekomunikacyjnych nr 1 w Krakowie
- figurka przed kościołem św. Doroty w Licheniu
- rzeźba przed klasztorem Karmelitów Bosych w Łodzi
- figura w wirydarzu klasztoru Karmelitów Bosych w Przemyślu
- płaskorzeźba na drzwiach wejściowych do kościoła pw. wszystkich Świętych w Rudawie (archidiecezja krakowska)
- figura w kościele pw. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w Sokółce (archidiecezja białostocka)
- figurka ludowa dłuta Józefa Wrony w kapliczce na drzewie przy kościele parafialnym w Tokarni k. Jordanowa
- płaskorzeźba-medalion z pracowni Zygryda Grossa w Warszawie
- tablica pamiątkowa na zewnętrznej ścianie kościoła Redemptorystów we Wrocławiu, ufundowana przez Związek Sybiraków

- tablica pamiątkowa z płaskorzeźbą w szkole im. św. Rafała Kalinowskiego w Zawoi (archidiecezja krakowska)
- płaskorzeźba w kościele pw. św. Floriana w Żywcu-Zabłociu
- witraże, znajdujące się m. in. w kościołach: Chochołów (archidiecezja krakowska), Chojna (archidiecezja szczecińsko-kamieńska), Klikuszowa (archidiecezja krakowska), Komorowice k. Bielska-Białej, Poznań (kościół pw. Niepokalanego Poczęcia najśw. Maryi Panny), Stalowa Wola, Wrocław (parafia św. Henryka), Zakopane (parafia Krzyża Świętego), bazylika katedralna w Kielcach, kaplica klasztoru Karmelitanek Bosych w Tarnowie, kaplica Domu Polskiego im. Jana Pawła II w Rzymie przy Via Cassia

Dzwony

- w kościele Karmelitów Bosych w Wadowicach
- w Kluszkowcach na Podhalu
- w Mydlnikach k. Krakowa
- w Łodzi-Wiskitnie
- w Radomiu-Ustroniu
- we Włoszczowicach k. Kielc

W czasopismach, zwłaszcza karmelitańskich, można spotkać liczne ryciny św. Rafała Kalinowskiego, autorstwa takich artystów, jak: L. Antonio z Hiszpanii, D. Gotay ze Stanów Zjednoczonych, D. Matus z Białorusi, W. Pietrzykowski i T. Sikora w Polsce, a także wykonanych przez mniszki karmelitańskie, zwłaszcza w Polsce i we Włoszech.

Liczne są też medale przedstawiające św. Rafała Kalinowskiego, wykonywane z różnych okazji, począwszy od 1983 r., kiedy to z okazji beatyfikacji ukazały się w Polsce i we Włoszech pierwsze z nich: medal rzymski z pracowni „Colombo-Noviglio Medaglie”, medal krakowski z pracowni Bronisława Chromego, medal beatyfikacyjny wykonany przez Mennicę Państwową w Warszawie. Kolejny medal z podobizną św. Rafała Kalinowskiego powstał z okazji koronacji obrazu Matki Bożej Szkaplerznej w Czernej. Szczególnie udanym okazał się medal wykonany w pracowni „Colombo-Noviglio Medaglie” z okazji kanonizacji św. Rafała Kalinowskiego. Św. Rafała Kalinowskiego upamiętniono też na medalu wybitym z inicjatywy o. Bronisława Tarki w Przemyślu z okazji 750-lecia szkaplerza karmelitańskiego. Kolejne medale powstały w roku 2003 z okazji Srebrnego Jubileuszu pontyfikatu Jana Pawła II i w 20-lecie beatyfikacji św. Rafała Kalinowskiego. Pierwszy wykonany z inicjatywy klasztoru w Czernej, drugi zaś staraniem parafii pw. św. Rafała Kalinowskiego w Dąbrowie Górniczej-Gołonogu, z okazji konsekracji kościoła pod jego wezwaniem, oficjalny medal jubileuszowego roku 100-lecia śmierci św. Rafała Kalinowskiego został zrealizowany według projektu Lecha Dziewulskiego przez Kurię Prowincjalną Krakowskiej Prowincji Karmelitów Bosych.

Do oznak kultu należy też zaliczyć fakt, iż podobizna św. Rafała Kalinowskiego jest często umieszczana na szatach liturgicznych, zwłaszcza na ornatach, a także na sztandarach i chorągwiach.

Św. Rafał Kalinowski jest patronem diecezji sosnowieckiej (współ ze św. Albertem Chmielowskim).